

School heeft niet gediscrimineerd bij omgang met een leerling met handicaps en bij opleggen van definitieve uitsluiting als tuchtsanctie

Situatie

De vader van een leerling die is gediagnosticeerd met het syndroom van Tourette, een obsessief-compulsieve stoornis (OCD), autismspectrumstoornis (ASS) en DCD (ook dyspraxie genoemd) diende klacht in tegen een school. Die zou namelijk een aantal toegekende redelijke aanpassingen hebben teruggedraaid en sommige hebben geweigerd in het kader van het klassikale onderwijs. Bovendien zou de praktijkstage op de werkplek, die vroegtijdig beëindigd werd, zijn stopgezet om redenen die rechtstreeks verband houden met de handicap van zijn zoon. Toen die vervolgens op school lucht wilde geven aan zijn frustratie over de stopzetting van de stage, is de situatie uit de hand gelopen, wat leidde tot verbaal en mogelijk ook fysiek geweld. Dat voorval bracht de school ertoe een tuchtprocedure op te starten die resulteerde in de definitieve uitsluiting van de leerling.

De indiener van de klacht meent dat zowel de stopzetting van stage, als de uitsluiting, als een eerdere clausulering in het vorige schooljaar indirecte discriminatie uitmaken. Hij is ook van oordeel dat sommige reacties van de school, zoals het maken van lesopnames, een vorm van intimidatie zijn; en hij beklagt zich over represailles die de school zou hebben genomen nadat de indiener van de klacht een initieel contact met het VMRI had gezocht.

Beoordeling door de Geschillenkamer

De Geschillenkamer heeft vastgesteld dat, voor wat de redelijke aanpassingen betreft, de school enerzijds kon aantonen waarom het pedagogisch niet verantwoord was sommige aanpassingen nog aan te houden. Van andere aanpassingen was niet aangetoond dat deze niet werden toegekend of toegepast.

Wat de clausulering (dat wil zeggen het uitsluiten van het volgen van bepaalde richtingen), de beëindiging van de stage, en de opgelegde tuchtsanctie betreft, heeft de Geschillenkamer onderzocht of deze niet indirect discriminerend waren. Ogenscheinlijk gaat het om neutrale praktijken, die niettemin personen met een handicap nadelig kunnen raken. De school kon evenwel aantonen dat de clausulering gebaseerd was op de behaalde studieresultaten. Deze volgden op een traject waarin door verschillende redelijke aanpassingen rekening was

gehouden met de handicap van de leerling. De stage werd stopgezet omdat de specifieke zorg en omkadering van de leerling de draagkracht van de stageplek te boven ging. De sanctie werd opgelegd ter bescherming van de veiligheid van de leerkrachten en andere leerlingen, en om de toegang tot onderwijs van die andere leerlingen te verzekeren. Gelet ook op het verleden, was die maatregel proportioneel.

De Geschillenkamer oordeelt eveneens dat de gemaakte lesopnames, die tot doel hadden een second opinion te geven over een presentatie, geen vorm van intimidatie waren, al zeker niet omdat ze met instemming van de leerlingen gebeurden.

Aangezien alle maatregelen een zelfstandige, geobjectiveerde oorzaak hadden, ziet de Geschillenkamer evenmin waarom er sprake zou zijn van represailles.

Oordeel

De Geschillenkamer oordeelt:

- dat er geen weigering van redelijke aanpassingen in strijd met het Gelijkekansendecreet kan worden vastgesteld;
- dat er geen indirecte discriminatie overeenkomstig het Gelijkekansendecreet kan worden vastgesteld;
- dat er geen intimidatie op grond van handicap overeenkomstig het Gelijkekansendecreet kan worden vastgesteld; en
- dat er geen represailles overeenkomstig het Gelijkekansendecreet kunnen worden vastgesteld.

De Geschillenkamer is een onafhankelijk orgaan van het Vlaams Mensenrechteninstituut. Ze buigt zich over discriminatieklachten en oordeelt of er sprake is van discriminatie. Deze samenvatting bindt de Geschillenkamer niet. Het oordeel is te vinden op vlaamsmensenrechteninstituut.be/geschillenkamer/oordelen.

Perscontact: Sarah Schoentjes 0497 05 62 82 | Dorien Geeroms 02 553 29 35
E-mail: geschillenkamer@vmri.be